

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 60

гр. Варна, 11.01.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела Ил. Писарова

като разгледа докладваното от Даниела Ил. Писарова Частно търговско дело № 20223100900016 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по молба на ИНВЕСТИЦИОННА КОМПАНИЯ АД, ЕИК 124612213, Варна, чрез пълномощника на молителя адв.Д.И., за допускане обезпечение на бъдещи иски на молителя срещу ЕНЕКОД ГРИЙН АД, ЕИК 204741372, София, за установяване, че бъдещият ищец Инвестиционна компания АД не дължи на ответното дружество Енекод Грийн АД, сумата 34 570.63 лева по цитирани изрично фактури, издадени в периода от 30.06.2021г. до 30.11.2021г., която сума представлява разликата в цените по договора за продажба на ел.енергия и балансиране на краен клиент от 03.09.2020г. КАКТО и осъдителен иск между същите страни за сумата от 25 612.91 лева, явяваща се сбор от платени без основание /в повече/ суми по издадени от ответника фактури в периода от 39.06.21г. до 31.10.2021г., тъй като фактурираната цена е по-висока от договорената фиксирана цена от 105.00 лева/МВтч по договор №ЕГ0256/03.09.2020г., чрез обезпечителна мярка: забрана за ЕНЕКОД ГРИЙН АД да предприема каквито и да е действия, свързани с ел.захранване на обекти с кодови имена 32Z430011191107K, 32Z410001103017O, 32Z4101018050130, 32Z410101805014Z, 32Z410101805016V, 32Z420000662067D и 32Z4300111510348 съгласно приложение №1 към договор от 03.09.2020г. с местонахождение на обектите: *****

В молбата се изложени твърдения за наличие на облигационна връзка между двете дружества по Договор от 03.09.2020г. за продажба на ел.енергия и балансиране на краен потребител, съгласно чл.10 от който договор е постигнато съгласие за цена на доставяната нетна активна ел.енергия в размер на 105.00 лева МВтч. Налице била уговорка за константност на уговорената цена за периода на действие на договора. Първоначалният срок на договора бил за една година. Твърди се, че на 07.01.22г. ищецът бил уведомен, че дължи до 11.01.22г. заплащането на задължения по договора, по фактури в общ размер от 8 957.72 лева като в случай на неизпълнение следва прекъсване на ел.захранването на обектите на търговеца. Твърди се, че към момента на подаване на молбата, цитираният по-горе договор с ответното дружество е прекратен като е налице подписан идентичен договор, но с друг доставчик. Твърди се, че ищецът е заплащал редовно цената на доставяната ел.енергия, считано от м.май 2021г. до м.11.2021г., въпреки установеното едностранно увеличаване на цената от страна на доставчика. Твърди се разлика между уговорената с договора цена и тази, посочена във фактурите, която възлиза на общо 34 570.63 лева, посочени поотделно по фактури. Твърди се, че към момента ищецът е заплатил фактурите до 31.10.2021г. но не е заплатил следващите издадени фактури за м.11.2021г. с №№4203 и №4204, за общо сумата

от 8 957.72 лева. Твърди се отправено през м.09.2021г. уведомление до ответника, че ищецът е надплатил към този момент сумата от 15 419.41 лева като било поискано издаване на кредитно известие от доставчика за разликата. На 15.10.21г. отново било изпратено уведомление за възстановяване на надплатената сума от 15 419.41 лева. Твърди се, че надплатеното към този момент възлиза на още по-голяма сума 27 816.94 лева. Твърди се, че по посочените две неплатени фактури за м.11.2021г. е налице разлика във фактурираното в повече, в размер на 6 753.69 лева, които са недължими. Дължима е единствено сумата от 2 204.03 лева, съгласно първоначално уговорената с договора цена за доставяна ел.енергия. Твърди се, че след прихващане на дължимата в действителност сума с платената в повече по фактура от 30.06.2021г. в размер на 2 416.48 лева, двете суми се погасяват до размера на по-малкото като ответното дружество остава задължено за сумата от 212.45 лева. Твърди се, че след прихващането, ответникът остава задължен спрямо ищеца за връщане на надплатените суми до размера от 25 612.91 лева /след прихващането/, явяващи се платено в повече по фактурите от м.юни до м.10.2021г. вкл. С тези твърдения молителят обосновава интерес от завеждане на два обективно кумулативно съединени иска: за установяване, че ищецът не дължи на ответника сумата от 34 570.63 лева по цитираните фактури, вкл. за м.11.2021г. като недължими съгласно договора между страните както и осъдителен иск спрямо ответника за възстановяване на сумата от 25612.91 лева, представляващи неоснователно надплатената сума по фактурите от м.юни до м.октомври 2021г. вкл.

За да се произнесе по искането за обезпечаване на иска съдът следва да прецени допустимостта на обезпечавания иск, неговата вероятна основателност, нуждата от обезпечение както и съответствието и адекватността на предложената от молителя мярка.

В случая молбата за обезпечение е адресирана до родово и местно компетентния съд съгласно чл.390 ГПК. Молбата е редовна съгласно изискванията за легитимация, правосубектност, представителна власт и предпоставките на чл.395 ГПК – цена на иска и обезпечителна мярка.

Спорна е допустимостта на предявения установителен иск за част от сумата, която се явява и предмет на кумулативно предявения осъдителен иск. Независимо от преценката за допустимост на бъдещите искове, основани на договора за доставка на ел.енергия, а въз основа на приложените писмени доказателства – и преценка за вероятната им основателност, съдът намира искането по чл.390 ГПК за неоснователно. Посочената от молителя обезпечителна мярка се изразява в забрана да бъде преустановявано ел.захранването на снабдяваните обекти на ищеца. Не са налице твърдения, които да обосновават интерес от мярката предвид липсата на предприети действия от доставчика по чл.123 ЗЕ. Поисканата мярка противоречи и на законово оправомощаване на доставчиците да наложат санкция спрямо неизправни длъжници по договорите за доставка на ел.енергия.

Допускането на обезпечение на бъдещ иск не се явява самоцелно, а следва да подготви, без да реализира, бъдещите последици от съдебното решение. Мярката следва да запази статуквото като гарантира защита правата на молителя с допустимо ограничаване правната сфера на ответника по обезпечения иск. Това условие не е налице при поисканата мярка, тъй като тя не способства осъществяване последиците както на осъдителния иск, така и на установителния иск за отричане съществуването на задължение в посочения размер. Принципна забрана за прекъсване на ел.захранването на снабдяваните обекти на ищеца противоречи на чл.123 от ЗЕ.

Съгласно цитираната разпоредба на чл.123 ЗЕ, доставчиците имат право да преустановят временно снабдяването с енергия на крайните клиенти само при изпълнение на задълженията за своевременно заплащане на всички дължими суми във връзка със снабдяването с електрическа енергия. За молителя евентуално би бил налице интерес от спиране действието при вече наложена мярка от доставчика и предприето оспорване по съдебен ред на задълженията, произтичащи от договора. Спрямо конкретния доставчик не са

приложени и не е налице позоваване на ОУ към договорите за продажба на ел.енергия, в които би могла да се съдържа конкретна регламентация относно прекъсване на ел.захранването. При необосновано спиране на същото доставчикът носи договорна отговорност за неизпълнение на съществено свое задължение по договора за доставка на ел. енергия. Освен това, поисканата с молбата мярка е преждевременна и поради това – недопустима. Не се твърди прекъсване на ел.захранването в обекти на ищеца или отправено предупреждение за това. Не е изпълнено изискването на чл.391 ГПК, а именно, че обезпечение се допуска, когато без него за ищеца ще бъде невъзможно или ще се затрудни осъществяването на правата по решението. Или, съдът намира, че по отношение на искането липсва обезпечителна нужда и адекватност на предложената мярка.

Действително, разпоредбата на чл.397 ГПК предвижда, че съдът може да допусне и мерки извън посочените в т.1 и т.2, а именно други подходящи мерки, определени от съда, но по изложените по-горе причини както и с оглед характера на обезпечавани иски, поисканата мярка се явява неподходяща и недопустима, а искането – неоснователно.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба на ИНВЕСТИЦИОННА КОМПАНИЯ АД, ЕИК 124612213, Варна, действащ чрез пълномощника адв.Д.И., за допускане обезпечение на бъдещи иски на молителя срещу бъдещ ответник ЕНЕКОД ГРИЙН АД, ЕИК 204741372, София, за установяване, че Инвестиционна компания АД не дължи на ответното дружество Енекод Грийн АД, сумата 34 570.63 лева по цитирани изрично фактури, издадени в периода от 30.06.2021г. до 30.11.2021г., която сума представлява разлика в цените по Договор за продажба на ел.енергия и балансиране на краен клиент от 03.09.2020г. КАКТО и осъдителен иск между същите страни за сумата от 25 612.91 лева, явяваща се сбор от платени от ищеца без основание суми по издадени от ответника фактури в периода от 30.06.21г. до 31.10.2021г. вкл., тъй като фактурираната цена е по-висока от договорената между страните фиксирана цена от 105.00 лева/МВтч по договор №ЕГ0256/03.09.2020г., чрез обезпечителна мярка: **забрана за ЕНЕКОД ГРИЙН АД да предприема каквито и да е действия, свързани с преустановяване ел.захранване на обекти с кодови имена 32Z430011191107K, 32Z410001103017O, 32Z4101018050130, 32Z410101805014Z, 32Z410101805016V, 32Z420000662067D и 32Z4300111510348 съгласно приложение №1 към договор от 03.09.2020г. с местонахождение на обектите: ***** на основание чл.390 ГПК.**

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване в 1 седмичен срок от връчването му на молителя с частна жалба пред АПЕЛАТИВЕН СЪД –Варна.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____